

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

*Deu pometes
té el pomer*

Ofèlia Dracs

scrivida vertical" 1979

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques

1500927691

Prem

El Premi "La sonrisa vertical" 1979 ens va sobtar amb una doble sorpresa: 1) pel fet de sortir guanyador del certamen un llibre en català tot i que el jurat era essencialment castellano-parlant, i 2) perquè sota el pseudònim d'**Ofèlia Dracs**, s'hi amagaven vuit autors, alguns ja coneguts per les seves activitats literàries en l'àmbit de la cultura catalana, i d'altres per la seva col·laboració en la desapareguda revista satírica "El Be Negre".

Els **Joaquims Soler, Monzó i Carbó**, els **Jaumes Fuster i Cabré**, **Xavier Romeu**, **Joan Rendé** i **Josep Maria Illa** van decidir un dia —així ens ho van fer saber després del desconcert inicial del jurat i la posterior identificació de cada autor— aplegar-se per a confeir un llibre de deu contes sota el títol (sugerit per una cançó popular catalana) de **Deu pometes té el pomer**. Sembla ser que també van demanar la col·laboració a dues escriptores, les quals, finalment, per diferents raons, van declinar l'ofertament, potser recordant una altra malhaurada poma... Així, doncs, dos dels vuit components del grup van redactar els dos contes que calien per a completar les deu pometes del pomer literari.

Curiosament, però, el jurat en cap moment va sospitar que **Ofèlia Dracs** fos un autor/a de nou caps. Això deu ser degut, creiem, al fet que els autors havien acordat prèviament recuperar per a la literatura el llenguatge de carrer normalment utilitzat a Catalunya per als afers del sexe, el qual va ser i és encara un dels més vius i expressius de la península. I tot i que els personatges i les situacions que animen aquests contes són molt diferents l'un de l'altre, no hi ha dubte que, a través del

Jordi, a tu no et fa
 falta que et recordi
 la flaire xarona i el
 regust de les paucelles
 d'oli de la nostra llengua,
 perquè, tan lluny com
 estàs, ets el mestre de
 tots plegats.

Una abraçada ben

amiral de

31-7-80